

Välkommen till Kunskapsfabriken - kamp och organisering i skolan

Vi tycker det är hög tid för en debatt om skolan och skolkamp inom den revolutionära vänstern. Detta eftersom skolkamp enligt vår åsikt borde vara en av våra viktigaste plattformar för kamp.

Skolans funktion i Samhället

För att kunna förstå skolan och dess funktioner måste vi se den i ett samhällsperspektiv. Många vänstermänniskor tenderar att lyfta ur skolan ur sitt politiska sammanhang och missar därmed skolans verkliga funktion.

Skolan har i huvudsak tre syften dels att upprätthålla klassamhället och skilja agnarna från vetet, och dels att producera lydiga arbetare och dels att producera lydiga medborgare. Genom betygssystemet delas människor in efter vilken plats de ska få i samhället. Ett fåtal ska bli företagsledare, en lite större del ska göra karriär och få kvalificerade arbeten, den största delen av eleverna blir arbetare utan status och förmåner.

Disciplinering

Egentligen spelar skoldagens innehåll ingen större roll, eftersom skolans roll är att disciplinera oss. Det är själva sättet vi lär oss på, formen för lärandet som är det viktigaste.

Genom Betygssystemet och närvaroplikt lär man oss att komma i tid, presterar så mycket som möjligt och inte ifrågasätta auktoriteter. Helt enkelt de lär oss att bli sådana arbetare som det kapitalistiska systemet efterfrågar. Ett exempel på hur skolan är organiserad för att skapa lydiga arbetare är ringklockorna i skolan samma ringklockor som fanns i fabrikena. Själva inlärningsprocessen är också den uppbyggd likt ett löpande band, där alla ska lära sig samma saker enligt produktionsschemat.

Samtidigt som arbetsplatsernas struktur har förändrats har och också skolan struktur förändrats, elever ska lära sig ta egna initiativ och arbeta i grupper. Eftersom de egenskaperna efterfrågas på arbetsmarknaden idag. Den starkaste trenden just nu är att skolan har mer olika former av grupparbeten och egna initiativ som projektarbeten. Grupparbetena liknar de arbetslag som används ute på en del arbetsplatser. Projektarbetenas poäng är att få oss att disciplinera oss själva, att ta egna initiativ och ansvar.

Förutom detta har skolan också en ideologisk funktion att indoktrinera oss till att det här samhället är det enda möjliga.

Kamp

Men de flesta elever accepterar givetvis inte försöken till total disciplinering, utan gör olika former av motstånd. För att kunna förbättra sin situation och öka sin kontroll över sitt liv, använder sig elever av olika kampmetoder som ytligt inte är politiska,

eller någon form av klasskamp. Skolan gör också allt för att stämpla det som bus och lathet.

Exempel på kampmetoder är fusk och skolk då man bryter mot disciplineringen för att öka kontrollen över sitt liv genom att vägra prestera. Fusk urholkar betygssystemets funktion och skulle i en massiv skala fullständigt radera det eftersom betygssystem bygger på att vi måste prestera för att få något i utbyte.

Dessa kampformer är ofarliga för systemet så länge de förs på ett individuell plan, används de kollektivt underminerar de betygssystemet, och skapar en stämning där man inte respekterar auktoriteter. Det lär också människor vikten av samhållning och solidaritet för att kunna uppnå saker. Detta motstånd har alltså ett radikalt innehåll eftersom det bryter mot löneslaveriets tvång på att prestera (skolarbete) för att få något i utbyte (betyg)

Vad bör vi göra?

Det vänstern framförallt sysslar med i skolorna idag ,är propagandaspridning kämpa för mer resurser, mot sexuella trakasserier osv. Detta är det givetvis inget fel på men vi måste ha ett övergripande perspektiv. Som revolutionärer måste vi kämpa inte bara för att förbättra skolan. Men också att kämpa mot skolan som den ser ut idag, och för en ny form av skola. Med att kämpa mot skolan menar vi att bekämpa dess samhällsfunktion - att disciplinera arbetare. Istället vill vi skapa en miljö i skolan som producerar olydiga arbetare.

Av den anledningen är det inte bara av betydelse vad vi uppnår utan HUR vi uppnår det. Vi menar att det är skillnad mellan om vi uppnår något genom kollektiv kamp eller genom att elevrådet förhandlar fram något utan att mobilisera elevkollektivet. Detta på grund av att elevrådets förhandling inte kommer resultera i några kollektiva kamperfarenheter.

Av denna anledning bör vi passa oss för elevråden, eftersom de tenderar till att representera eleverna istället för att vara en del av ett kämpande elevkollektiv. Något vi tycker är ett problem i diskussionerna om skolkamp är att man ofta börjar i fel ände. Man börjar med att bygga organisationen t.ex. ett skolsyndikat och ser det som ett självändamål. Istället för att utgå ifrån våra behov som elever, och de kamper som redan förs och bygga organiseringen utifrån det. Om man inte för en kamp som kräver en formell organisation, så är organisationen helt meningslös. Särskilt eftersom formella organisationer är en tydlig måltavla för skolledningen, och gör oss därför mer sårbara.

Om man vill underlätta skolarbetet t.ex. så kan det vara mer effektivt med mailinglistor för att utbyta svaren på läxorna. Därmed inte sagt formell organisering är meningslös, men den har både fördelar och nackdelar som vi måste väga mot varandra.

Om man ska vinna större strider så krävs det nog någon form av formell organisering. För att kunna agera över gränser som kompisgäng, skolklasser och till hela skolor behövs det en genomtänkt organisering. Men för att den ska fungera

måste den byggas underifrån. Organisering kan inte byggas ur intet ,det måste byggas på de kamper som redan förs.